

[Undervisningsministeren]

Jeg vil ikke sige, at jeg er ked af debatten, for mens vi har haft hele denne diskussion, har jeg siddet og lyttet efter én bestemt ting, nemlig om der var nogen, som for alvor ville anfægte mine fem begrundelser for, at noget skal ske, når det gælder gymnasieordningen. Jeg har ikke hørt nogen anfægte dem, og det synes jeg måske er det glædeligste ved debatten i dag.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg skal sige tak til undervisningsministeren i relation til det kommissorium for faget fysik i gymnasiet, som indeholder en stillingtagen til spørgsmålet om pigerne. Det er da ganske udmærket, men den problematik, jeg rejste, var, at selv en gennemførelse af dette ikke vil betyde, at alle har fysik, og pointen er, at vi lever i dette højteknologiske samfund, og det er måske det væsentligste problem – og så som sagt ikke et ord om ligestilling.

Hvad angår spørgsmålet om debatten eller ej, er der kun at sige, at det faktisk er ministerens millioner af forslag til højre og venstre, som afføder et ønske hos os i oppositionen om en gang imellem at få lidt afklaring.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Vi nærmer os snart november måned. Det får mig til at tænke på, om dette her har været et skuespil for galleriet – en tragikomisk farce. Hvordan skal man på nuværende tidspunkt kunne nå det, der står i denne dagsorden? Hvordan skal man kunne nå at fremsætte et forslag, få det ud til høring, få det tilbage til folketinget og sikre, at det hele er gjort på en forsvarlig måde? Svaret er, at det kan man ikke. Ja men når man ikke kan det, må det da betyde, at regeringen i nogle gemmer et eller andet sted i en skuffe har noget, de allerede kan sende ud. Vi har fået at vide, at det, der er sendt ud, er noget, der befinder sig på et eller andet præstadium. For mig er noget på et præstadium noget meget lidt fuldendt, noget, der skal arbejdes videre med. Hvordan kan man nå det?

På den baggrund vil VS stemme imod dette forslag. Ikke fordi vi ikke mener, at tingene skal til høring – det skal de – men fordi

vi mener, at det slet ikke kan gøres forsvarligt.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg betvivler ikke ministerens gode hensigter i denne sag, men de mange synspunkter og rygter, som er spredt igennem de sidste måneder har jo altså bekymret i hvert fald hr. Riishøj. Det, jeg henviste til – og det synes jeg er ganske væsentligt – var, at ministeren fra lige netop denne talerstol, sagde, at dette selvfølgelig skal behandles i folketinget i overensstemmelse med dagsordenen, som ministeren selv stemmer for. Det er derfor, det undrer mig, at hr. Riishøj ikke kan stemme for den.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Undervisningsministeren taler om folketinget. Mig bekendt er det, undervisningsministeren har sagt, at han vil forelægge sin administrative ændring for folketingets uddannelsesudvalg, ikke i form af et lovforslag for folketinget. Jeg vil gerne spørge ministeren direkte, om det ikke er rigtigt, at ministeren har formuleret sig sådan, eller om pressen og alle vi andre er gået helt galt i byen, og at ministeren nu forpligter sig til at forelægge denne sag for folketinget i form af et lovforslag. Er det ikke en rigtig udlægning?

Jeg finder ikke, at ministerens forklaring på de positive erfaringer med tilvalgsgymnasiet og erhvervslivets reaktion er særlig tilfredsstillende; for mig at se afslører det, at der faktisk ikke kan dokumenteres positive erfaringer.

Vi undlader at stemme til de radikales dagsorden, fordi vi får opfyldt, at der kommer en lov, men tidsgrænsen og dette, at det skal være de bebudede ændringer, som vi er imod i bund og grund, gør, at vi undlader at stemme til den radikale dagsorden.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har sagt, at vi, når vi havde en skitse, ville sende den til høring hos lærere, elever, amtskommuner osv., samtidig med at den blev sendt til folketingets uddannelsesudvalg. Derefter ville jeg drøfte den videre procedure med udvalget. Nu har vi foregrebet denne